

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN ANDERE VERMEER

Toneelspel in drie bedrijven

door

Walter Van Den Broeck

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1039

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. Walter Van Den Broeck

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Een andere Vermeer werd op 20 oktober 1972
door het Brussels Kamertoneel gekreëerd.

Personen

<i>Akteurs-scènes</i>	<i>Toneel-scènes</i>
Bruno Dumarais	<i>Hendrik Valruyter</i> , bedrijfsleider van Benson & Co
Hilde Verstraeten	<i>Fanny</i> , zijn vrouw
Vic Bertels	<i>Jan Vermeer</i> , ingenieur
Amanda Peetermans	<i>Elly Vermeer</i> , zijn vrouw
Regisseur	Stemmen
Fred	

DUMARAIS / VALRUYTER : Leo Haelterman
VERSTRAETEN / FANNY : Annelies Vaes
BERTELS / VERMEER : Johan van Lierde
PEETERMANS / ELLY : Noëlla Keymolen
Regie : Johan van der Bracht

Het decor stelt een gemeenschappelijke kleedkamer voor. Fond links : windscherm waarover een aantal kleren hangen, midden, tegen de wand of op een tafeltje : een kleine intercom-installatie (mikrofoon, luidspreker). Een rood lampje brandt als het toestel funktioneert. Rechts tegen de wand : foto's, kranteknipsels en o.m. een affiche waarop duidelijk leesbaar 'EEN ANDERE VERMEER' te lezen staat plus een grote reproductie van Vermeers 'Het lezende vrouwtje'. Links achteraan : deur. Vooraan : kapstok met kleren. Links : ronde tafel met twee stoelen, een niet aangesloten telefoon, fles, vier glazen. Rechts : kaptafel voor twee personen met twee stoelen of lage zitbank. Vooraan : wastafel met handdoek. Het geheel biedt een desolate aanblik. De belichting moet bliksemsnel van 'Salon Valruyter' naar 'Kleedkamer van het gezelschap' kunnen overswitchen.

EERSTE TONEEL

Licht op 'kleedkamer'. Off-stage aanvankelijk timmergeluiden waarvan sterkte en frekwentie gaandeweg verminderen. Amanda zit bij de kaptafel, brochure in de hand, rookt, repeteert koortsachtig. Ze is duidelijk nerveus, één been bungelt heen en weer.

AMANDA

'Of is moreel overwicht gewoon synoniem voor "meer geld"? Of is het misschien zo dat uw grootvader een pak geld heeft nagelaten aan uw vader, en dat uw vader een pak geld heeft nagelaten aan u, en dat bijvoorbeeld de grootvader van uw majordomus...'

BRUNO

Op. Keurig gekleed. Hoedje, sjaal. Ingepakt boekje onder de arm. Hij monstert de kleedkamer even, dan Amanda, kucht een paar keer, stapt dan licht gepikeerd naar de tafel toe, deponert zijn bloemtuil naast de telefoon en gaat zijn overjas aan de staande kapstok hangen. Nadert de tafel, trekt een stoel achteruit, plaatst er een voet op, steekt sigaret op, kijkt weer naar Amanda.

Hoe was jouw naam weer, liefje?

AMANDA

'Al bij al voelde u zich daar niet zo lekker, tussen al die volwassenen. Met hun beleggingen op lange termijn, hun frauduleuze bankroeten, hun geënceneerde beurspanieken...'

BRUNO

Dooft zijn sigaret. Gaat zich weer aankleden. Doet de hele entree over. Bitsiger ditmaal. Kucht, wil nu luid roepen, maar begrijpt dat hij dan zijn pose bederft, graait in zijn broekzak naar een alarmpistool en vuurt het af!

AMANDA

Oh!

Paniek in de brochure.

Meneer Du-ma-rais, wat doet u mij schrikken! Altijd dat nare pistool!

Steekt snel een nieuwe sigaret op, hoewel de vorige nog ligt te roken in de asbak op de kaptafel.

En ik zat net in die moeilijke passage. Altijd dat nare pistool... !

BRUNO

Het pistool monsterend en langzaam wegbergend.

Tja. Neem me niet kwalijk, maar ik zag echt geen andere mogelijkheid om enige aandacht van u te krijgen, juffrouw ... euh...

Vingerknipjes.

AMANDA

Euh... Peetermans... Peetermans Amanda...

Is onwillekeurig rechtgeveerd, doch gaat weer zitten alsof zij zichzelf op die schoolse reflex heeft betrappt.

BRUNO

(monsterend) Peetermans Amanda. Inderdaad ja. Ook niet bepaald een naam om in neon boven een schouwburg te zien, niet ? Maar kom, we moeten van de nood een deugd maken, zoals dat heet.

Kijkt op zijn horloge.

Om vijf uur zouden we repeteren. De anderen laten zoals gewoonlijk weer op zich wachten. En dan maar janken dat het theater naar de verdommenis gaat.

AMANDA

Vic is al een uur aan het timmeren, meneer Dumarais... *Vingerknipje naar de deur, beluistert even de timmergeluiden.*

BRUNO

O. Nou ja. Dat is die kerel zijn WARE roeping eigenlijk. Waarom die het ooit in zijn hoofd heeft gehaald om akteur te worden, mag mijn grootje weten. Je moet dat horen. Zelfs timmeren doet ie ontzettend klooiërig. Hoor je dat, hoor je dat ? Zo drijf je toch geen spijker in een stuk hout. Luister...

Er wordt futloos getimmerd.

Neeneeneeneenee zo gaat dat toch niet ! Eerst rustig een paar tikjes : Tik, tik, tik. Als wil je de spijker niet wakker maken. En dan : PANG ! Recht voor zijn raap !

AMANDA

(lacht) Meneer Dumarais ! Recht voor zijn raap ! Da's een goeie, dat had ik...

BRUNO

Bemerkt dat hij uit zijn rolletje is gevallen.

Laat maar, laat maar ! Hou jij je maar aan je tekst voorlopig. God o god.

Gemaakt-dramatische geste.

Uitgerekend eergisteren moest dat kreng ziek worden ! Uitgerekend eergisteren. 't Zal mij natuurlijk weer gebeuren. En dan sturen ze... nou ja... *(tot Amanda)* Hoeveel repetitie-uren heb jij erop zitten ?

AMANDA

Doet een poging om het op haar vingers na te tellen.

Ik heb wel de hele nacht doorgewerkt, meneer Dumarais. Linda heeft mij geholpen tot haar stem het helemaal begaf. 't Arme kind was er helemaal kapot van...

BRUNO

Noem haar geen 'arme kind' ! Zij is een grote aktrice. En een grote aktrice noem je geen arme kind. Maar het is en blijft een hemeltergend stuk vreten. Nooit op tijd naar bed, altijd blijven nafuiven. Zoiets heb je alleen in dit apeland. In het buitenland, hé, in het buitenland gaat iedereen na afloop van de voorstelling re-gel-recht naar huis. Zo gaat dat in het buitenland. Maar hier... ! Walgelijk.

AMANDA

Ik ben verschrikkelijk bang, meneer Dumarais. Heus, ik weet niet of ik het haal vanavond...

BRUNO

Getimmer.

Of je 't haalt vanavond ? Natuurlijk haal je het... Als die dolleman nou maar ophield met dat getimmer ! Tik, tik, tik, PANG, jongen. Ho ! *(gespeelde radeloosheid)* Natuurlijk haal je het. De voltallige raad van beheer zit vandaag op de eerste rij, en waarschijnlijk ook wel de minister. Hoewel je dat nooit met zekerheid weet...

Pauze. Meer tot zichzelf nu.

Uitgerekend vandaag !

Het is duidelijk dat hij zich sterk moet inspannen om zijn angst in te tomen.

Ik wil dat ze me ZIEN vanavond, ik wil dat ze ZIEN waartoe ik in staat ben. Akkoord, akkoord, Bruno Dumarais heeft eertijds een veelbelovende carrière over de balk gegooid, maar toen was hij nog jong en onbezonnen. Maar vandaag...

AMANDA

Terug naar brochure.

'Want moreel overwicht heeft met schreeuwen te maken. De sergeant-majoor heeft een moreel overwicht op zijn rekruten, omdat ie toevallig een grotere bek heeft, omdat hij toevallig smeedijzeren stembanden heeft... En hebt u er dan nooit aan gedacht, dat een ladder kan omvallen, meneer Valruyter...'

BRUNO

(tot Amanda, ingehouden, dreigend bijna) Luister goed kindje, ik weet niet welke kruiwagen jou in deze produktie heeft gereden...

AMANDA

Kruiwagen ?

BRUNO

... maar één ding wil ik duidelijk stellen : het be-valt-me-niet ! JIJ bevalt me niet...

AMANDA

(onthutst) Meneer Dumarais, dacht u dat dit het geschikte ogenblik was om...

BRUNO

On-der-breek me niet ! *(gedempt)* Luister, zet die lieve oortjes van je heel ver open en luister EN KIJK MIJ AAN ALS IK TOT JE SPREEK GODVERDOMME ! *(gedempt)* Linda Dukor is een grote actrice. Een heleboel kapsones, akkoord, dat hoort er nou eenmaal bij. Maar die keelontsteking...

AMANDA

Maakt kringetje met duim en wijsvinger.

Zulke rooie vlekken, meneer Dumarais, ik heb ze zelf gezien... !

BRUNO

ONDERBREEK MIJ NIET! Die keelontsteking is je reinste humbug. Larie en apekool. Ik weet wel waar het kalf gebonden ligt. Mejuffrouw Linda Dukor zat met de daver op het lijf. Ik weet het wel, ik weet het wel. Laten we die ouwe zuiplap van een Dumarais maar nemen, Linda! De man kan heus wel akteren, maar naast jou gaat ie af als een ballon. Gaat ie af als een ballon. Ja, dat dachten ze! Zij en de regisseur, en de hele godverdomde raad van beheer. Omdat ik al twee seizoenen heb lopen schnabbelen. Geef hem een kans. Een Kei uit het Steentijdperk van de Theatergeschiedenis. Is wel eens leuk om te zien hoe men vroeger akteerde. Uit folkloristisch oogpunt...

AMANDA

Meneer Dumarais, alstublieft, ik zit mijn tekst door te nemen, ik moet heus opschieten...

BRUNO

(alsof hij haar niet heeft gehoord) En nou hebben ze tijdens de laatste repetities gemerkt dat Bruno Dumarais de hele cast gewoon onder die kaptafel daar speelt. En dat kon zij niet hebben, dat kon zij natuurlijk niet hebben. Dat was te riskant. Dan kon wel eens blijken wat voor schijtractrice zij in werkelijkheid is...

AMANDA

En daarnet zei u nog dat ze...

BRUNO

En dan zit er niks anders op dan een diplomatieke keelontsteking te krijgen. Zelfs geen greintje fantasie.

AMANDA

Zulke vlekken, meneer Dumarais, met etter zelfs... zelf gezien.

BRUNO

Zij geen sukses. Dumarais dan ook niet. En daarom splitsen ze me zo'n door de politiek gepousseerd toneelspelend mormel in mijn maag.

AMANDA

Ik? Een door de politiek... Wat heb ik er mee te maken...? Eergisteren... Opeens telefoon. Ik denk: Wie kan dat nou zijn...?

BRUNO

Bah ! Hoe kan je nou in drie dagen tijd een rol maken, kindje ? Dat bestaat toch niet, dat weet je toch. Heeft men je dan op dat konservatorium helemaal niks geleerd ? Dat kan toch niet ? Jij gaat natuurlijk de mist in, ik doe vergeefse pogingen om jou te redden, maar ik ga ook de mist in, en allemaal versmoren we in een drabbig woordmoeras. Voor de ogen van de voltallige raad van beheer, voor de ogen van de minister, voor de ogen van mijn eigen moeder.

Hij heeft een medaillon uit zijn hemd opgediept, bekijkt het, hangt het naast de reproductie, gaat voor de spiegel staan, buigt het hoofd als is hij in gebed verzonken.

AMANDA

(resoluut) Ik dacht dat ik maar eens een ander hoekje moest opzoeken om RUSTIG wat aan mijn rol te werken...

BRUNO

Nog steeds in dezelfde houding.

Zitten blijven. Zitten blijven. Ik hou mijn bek wel, wees maar gerust.

Naar zijn tas, heupfles alcohol, slokje.

Maar één ding verzeker ik je... als je het waagt de mist in te gaan, en als IK door jou mee wordt gesleurd, dan zal ik de rest van mijn leven besteden aan het breken, het verpulveren, het fijnmalen van de carrière van ene Amanda Peetermans... IS DAT DUIDELIJK ? !

AMANDA

Bruno Dumarais !

BRUNO

Menéér Dumarais voor jou, domme gans !

AMANDA

Bruno Dumarais !

BRUNO

Menéér Dumarais, zeg ik je. Waar haal je het lef vandaan ? Wie geeft jou het recht, dom onnozel wicht ! Wie geeft jou het recht ?

AMANDA

Begint te huilen.

Wat akelig !

BRUNO

Ja, huil maar, krijg maar appelflauwten, menstruatiestoornissen, keelontstekingen, stembandverkalking !

Pauze. Vinger omhoog, plechtig als citeert hij uit een ander stuk.

'Hoort hoe het water zich boven onze hoofden sluit !'

VIC

Op. Handen voor zich uit, naar het wasbakje toe, bemerkt Bruno in een van zijn poses. In het voorbijgaan.

Ha, luhannes ! *(tot Amanda)* Dag snoezepoes ! Krijg je dat allemaal in dat mooie bolletje van je ? D'r zal een stukje gesouffleerd mogen worden vanavond,

Naar de wastafel, uitvoerig handen wassend.

te land, ter zee en in de lucht.

BRUNO

We hadden om VIJF uur repetitie, jongeman. Het is toevallig vijf over vijf. Stiptheid is wellicht een deugd die niet langer dient beoefend door 'progressieve' jonge acteurs die je om de haverklap met het Verzameld Werk van Marx en Lenin, en hoe die slinkse mafkickers ook verder allemaal mogen heten, om de oren slaan.

VIC

Haar nat maken, kammen. Langzaam rechtop, gemaakt verbaasd tot Bruno.

Jongens, als ie zó spreekt dan hang ik gewoon aan zijn lippen. Jij lijkt al helemaal ingespeeld, Bruno. Volhouden zo. Volhouden, jongen.

AMANDA

Verbergt zich proestend achter brochure.

VIC

Naar hem toe, stelt zich als toeschouwer voor hem op.

Doe dat nog eens over, toe nou. Zo'n woord als 'wellicht' waar halen zulke knapen dat toch vandaan, nietwaar ? Een brok sprekend negentiende eeuw. *(theatraal, Bruno imiterend)* Ik ben andermaal tot tranens toe bewogen.

BRUNO

Jou kan het natuurlijk geen barst schelen. Jij denkt natuur-

lijk : als de voorstelling naar de bliksem gaat vanavond, nou goed, dan is andermaal bewezen dat het theater 'ziek' is.

VIC

O ? Is het theater ziek ? Da's leuk gezegd, zeg. Ik dacht gewoon dat 'enkele theatermensen' zich niet zo best voelden de laatste tijd.

Kijkt naar zijn handen.

Die smeerlapperij krijg ik in geen jaren onder mijn nagels uit. Godverdomme, godverdomme.

Graait in zijn broekzak naar zakmesje, nagelvijltje. Begint driftig te reinigen.

Ik kan het niet hebben. Ik kan het niet hebben, hé.

BRUNO

Naast het windscherm. Verwisselt zijn jas voor diegene die hij draagt in het stuk 'Een andere Vermeer.' Voor de spiegel zet hij een bril met donker montuur op. Metamorfose naar 'Bedrijfsleider'.

Nou, komt er nog wat van ?

VIC

Gekoncentreerd naar zijn nagels kijkend.

Ik vraag het mij af, ik vraag het mij af...

BRUNO

Op Verstraeten hoeven we niet te wachten, die staat op dit ogenblik—als je 't mij vraagt—aan één of ander friettentje zo'n akelige gebraden cervelaatworst te verzwelgen. Bah.

AMANDA

Bladerend in de brochure.

Dan beginnen we misschien best waar Valruyter ons vertelt dat Fanny de huisbedienden de les leest. Dan zit ik hier.

Verplaatst de bank zodat ze face publiek komt te staan.

En dan zit Vic naast mij. (tot Vic) Hé, laat die nagels nou maar. En u MENEER Dumarais, u bevindt zich bij de tafel, en u hanteert als naar gewoonte de fles.

VIC

Tja...

Lachend. Nagelvijl weg. Gaat naast Amanda zitten.

Hé, wacht eens even. Wat zei je nou ? Zei je nou MENEER Dumarais ?

Proest het uit.

AMANDA

(schertsend) Nou, ik vind wel dat je dat aan zo'n ontroerend ouwe man verschuldigd bent.

BRUNO

GAAN WE NOU REPETEREN OF NIET ?

VIC

Geen paniek, geen paniek.

Kijkt naar zijn handen.

Ik vraag me nu al jaren af hoe de meeste mensen er in slagen de hele dag schone handen te hebben. Een uur geleden gewassen. Tot aan mijn ellebogen. En kijk nou eens... *(tot Bruno)* Okee, jij giet de glaasjes maar vol...

BRUNO

Giet in. Zet fles neer.

Jullie konden tenminste je kostuum aantrekken.

VIC

Kom nou, 't is toch maar om Amanda even op gang te helpen...

BRUNO

Uitgerekend daarom, uitgerekend daarom. *(tot Amanda)* Heb je die jurk al gepast ? Kan je er in bewegen ? En dat buikje, zit dat goed ? Staat je dat niet te kримineel, nee ?

AMANDA

Ik heb er gisteravond de hele tijd mee door mijn kamer gedwaald. De jurk heb ik nog moeten innemen aan de heupen. En dat buikje, daar moeten jullie nou eens eerlijk jullie mening over zeggen.

Achter windscherm, trekt andere jurk aan, bindt zwangerschapsbuikje voor.

VIC

Hé, laat dat nou...

Naar zijn tas, onwillig.

Maar de broek trek ik nu nog niet aan... Je zal het zien. Zo dadelijk komt Fredje hier aangehold om te zeggen dat

dit of dat nog niet helemaal in elkaar past, dan kan Herkules (*slaat zichzelf King-Kong-achtig op de borst*) zijn schone handjes weer eens gaan bevuilen.

Trekt jas aan.

AMANDA

Rugwaarts vanachter het scherm vandaan komend.

Wil iemand mij eens dichtritsen ?

BRUNO

(wat verbouwereerd) Euh...

VIC

Kijk nou es an... daar krijgt die ouwe ladykiller warempel klamme handjes van ? Zal ik even... ?

AMANDA

Nee, jij niet, jij bent in staat de hele sluiting stuk te trekken.

BRUNO

(stoer) Klamme handjes, klamme handjes, idioot.

Sluit de jurk.

AMANDA

Keert zich met een ruk om, de ogen gesloten.

Nou. Zeg het maar. Zeg het maar.

VIC

Kan zijn lachen nauwelijks bedwingen.

Tja.

Fatsoeneert de buik met kneepjes en klopjes. Legt zijn oor ertegenaan.

Hallo ! Wil je even plaats maken, jongeman. *(lacht)*

BRUNO

Walgelijk.

Naar het tafeltje. Drinkt zijn glas leeg. Rampzalige uitdrukking op zijn gezicht.

Er zijn zo van die theatertradities die mij uitbundig, hartgrondig, compleet en voor honderd procent op mijn systeem werken. Eén daarvan is die verdomde kouwe thee die steevast de rol van 'geestrijke drank' moet spelen.

Vult glas met drank uit de heupfles.

VIC

En MIJN jas, zit die goed ? Zou 'k mijn das nog snel omdoen ?

AMANDA

Het is al zo laat...

BRUNO

Klapt in de handen.

Nou dan, welke bladzijde, Amanda... ?

AMANDA

Bladzijde 12. Laten we de entreetjes maar overslaan, daar raak ik wel doorheen.

BRUNO

O ja, dat is die passage waar we het voor het eerst over die ladder hebben. Precies, ja. Waar je nu vooral goed op moet letten is het volgende. **KIJK MIJ AAN** als ik het woord tot je richt.

AMANDA

(verwonderd) Ik kijk je toch aan ? *(verwonderd naar Vic)*

VIC

(verwonderd) Ja, zij kijkt je toch aan, wat zullen we nou hebben ? *(tot zichzelf)* – Het woord tot je richt. Nee !

BRUNO

Ik bedoel : in het stùk, zulthoofd ! In het stùk ! Elke keer als ik wat tot haar zeg, of zij tot mij, slaat ze haar ogen neer, of draait ze haar hoofd weg. Hoe kan je nou agressie suggereren als je als een bang konijn van me wegkijkt ? Je kijkt me aan ! Je trotseert me, begrijp je ? Ik ben de directeur van je echtgenoot. Je bent me dat aankijken in de eerste plaats verschuldigd. En als je je man zijn aanvallen kracht bij wil zetten **MOET** je me wel aankijken, da's toch volkomen logisch.

AMANDA

In de brochure staat nochtans uitdrukkelijk...

BRUNO

Verdomd nog aan toe ! Wat kan het me schelen wat in die brochure staat ! Toneelauteurs. Bah ! Wat weten die eigenlijk !

AMANDA

Mij lijkt het nochtans logisch dat zij in het begin de moed niet kan opbrengen om...

BRUNO

Brochure neer. Bril af.

Haar. Hààr lijkt het nochtans logisch ! Van wie heb jij les gehad in dat konservatorium ? Hààr lijkt het nochtans logisch ! Wat heeft theater nou godverdomme met logika te maken... ?

VIC

Aan zijn lippen hang ik als ie zich zo laat gaan. Bruno, jongen, als we't de regisseur eens vroegen, hé, zou dat niet een tikkeltje logischer zijn... ?

AMANDA

(schertsend) Regisseurs ? Bah ! Wat weten die eigenlijk.

BRUNO

Zie je't nou ? Dat stelt op theatergebied nog helemaal niks voor. Helemaal niks en dat matigt zich... wààr is de regisseur ?

VIC

Overeind. Samenzweerderstoontje.

Wil je't echt weten ? Die staat al van drie uur vanmiddag in de hall te wachten op de leden van de raad van beheer en op de minister. Dacht je nou dat die man... ga toch weg... beginnen we d'r nou aan of niet ?

Er volgt een pauze. Bruno staat bij het tafeltje. Vic en Amanda zitten naast elkaar, Amanda de brochure in de hand. Van dit ogenblik af spelen zij 'Een andere Vermeer'. De belichting suggereert een salon. Het geluid van een nabijgelegen fabriek is hoorbaar.

VALRUYTER

Neemt twee glaasjes, geeft er één aan Jan Vermeer en zijn vrouw Elly. Gaat terug naar het tafeltje, neemt zijn eigen glaasje.

Proost dan maar.

JAN EN ELLY

(onwennig) Proost, meneer Valruyter.

VALRUYTER

Zo.

Steekt sigaar op.